

עין משפט נר מצוה

בב אב מיי פטרי מהלכות תרומות הלכה ב:

בב גר מיי שם הלכה ב:

בר ה מיי פיט מהל' שמיטה

הל' ט סגם עשין סג טושה"ע ייד סימן נח סעיף ד:
בה ו מיי שם טושה"ע שם סעי' ו:

בו ז מיי פרק ו מהלכות פסח"ה הלכה ד:

מוסף רש"י

וּדְל טְרִיפָה לֹא יִקְרֵב לַגִּבִּי מִזִּמְתָּה. אֲבָל לְהִיטוּי דְּבִרֵּי הַכֵּל מוֹתֵר, דְּלֹא מַנְפֵּס קֹא רִבִּי (תוֹרוֹה) (ב:). מְבַרְהָ אֵינֶה צָרִיכָה מַעַת עֲלֵיהָ. אֲתַחְמִינֵן קֹהֵל שֶׁנִּמְנָה מִן הַגָּב וְעַמְדָה לֹא הֵלֵכָ אֵינֶה צָרִיכָה שְׂרִיטָה מִעַת נֶמֶט (וּחוּרין) צָרִיכָה שְׂרִיטָה מִעַת נֶמֶט (וּחוּרין) (א:). קִרְבָּן גִּשְׁיִם. דְּבִי מַסִּיחָ מֵאֵל (קִרְוִינן לוֹ). דְּבִר אֵל בִּינִי יִשְׁרָאֵל וְשִׁמְךָ שׁוֹמֵרִין וְאֵין גִּטּוּ יִשְׁרָאֵל מִקְטֵיט (גִּטְיוּן) (ב:).

ליקוטים

אבל תרומה ריש לה מותרין. הכי קאמר יש לה מותרין ודאריה לכהן, ולא ודאק יש לה מותרין (רשב"א כ"מ ג). נגע ושרי קא חזינה הכא. פירוש, ולי לכתוביה יפתח ארס וישהה, וכי מבטלין איסור לכתוביה. אלא אימא נפתחה אחת מן נוצר חישה בדי דימוע ושוריה, דכיון שנפתחה ואינה חשובה עור, מותרת, דכל זמן שכולן סתומות, אסורות דכל הורא מניניהו אמרינן זו היא כל תרומה, אבל שנפתחה אחת מהן ממה נפשך מותרת, אם היא אם של הותר מותרת, ואם היא של איסור הרי היא בטלה והיא עצמה לא האחרות מותרות (מס' תרומה' כלל כ ח:).

נוסחאות רש"י בת"

מאי שגא ע"ו. שגשג הוא רביעי דבטל כתיב **והא**. **והא**: והתחת: **ואינטי** **אימא**. ר' שמעון סבר לה כי אליעזר דלמך מוליך את האיסור להקל ולומר האיסור הלך לו דלמך אם קרי הלאש כל אחד מן יקריב כל הראשין לקסורין דהמיר ר' אליעזר אלף שנים שנים. הכא לו ימי נפל איסור לניצור אפילו לשאר אסורין היה אומר רבינו שמואל שיש להם פדיון כדפרישית לעיל **ו**: **דאייערב** בולד טריפה **ורבי אליעזר** **היא**. אפילו למד' היא וולדה נרצעו לא אמרינן היא וולדה נטרפו דעובר לא לו חיות בפני עמנו ואינו נטרף עם האם: **האי** **משוך** **והאי** **עבד**. ווא"ת והא דלמך בפ' אלו טריפות (מוליך דף נג:). ספק שוגרא ספק קניא אימר קניא הא אפשר לזכר האי משוך והאי עגול וי"ל דה"מ מן הואז ולמעלה אצל בשוגרא לא ידע ווא"ת א"כ לישינ דאיערב נקובת הקון בדרוסת חמול ובגדיים ובטלאים וי"ל דיחא' להו לשנויי בכל בהמות והא דלא משני דאיערב דרוסת הכלב בדרוסת הואז דלמא אפשר לזכר: **והא** **בעי סמיכה**. לא מצי לשנויי צנוף כדמשני פירקין כל בעי (גיטין דף כח:). גבי שולח חטאתו ממדינת הים דפריך והא בעי סמיכה ומשני בחטאת העוף דהכא בזבחים מיירי ועוד דעופות לאו בני רעייה ופדייה נינהו וליכא נמי למימר מין צמינו כגון צכור צככור ומעשר במעשר דמשמע דמיירי בכל קדשים ווא"ת ולוקמה יצורש וכרבי יהודה (עפרין דף ג:). דלמך יורש אינו סומך ויש לומר דקמני דומיא דחטאת ואשם דאין צאין לאחר מיתה ווא"ת ולוקמה צער לו וטמא דמשלחין קרבנותיהו דלמא צפרק תמיד נשחט (פסחים דף סב:). וכ"ת צנוף איירי הא קאמרינן התם דכל הזבחים עליו וטמא משלחין כן ועוף לאו זבח הוא וזכי' בצכור ומעשר כל כל הזבחים קאלמר וכן קשה בפ' כל הגט (גיטין דף כח:). גבי שולח חטאתו ממדינת הים דפריך והא בעי סמיכה מאי קושא' והא ערל וטמא משלחין קרבנותיהו' בלא סמיכה וי"ל היאז דגיטין כיון שיש עדיין ספק בדבר שצריך להקריב בחוקה שהוא קיים לא היה לנו להמיר מאחר דא"א נמי לקיים מצות סמיכה ומיהו הכא לא יתכן לתרץ כן

עד:

ואי בעית אימא סבר דה בר' אליעזר. פ"י בקונטרס בלשון ראשון [ב] שמואל דלמך לעיל ספק עבודה כוכבים וספק ספיקא אסורין ובשאר אסורין ל"ל דלמך כר"א דאית ליה ספק ספיקא בעבודת כוכבים אסורין דמנן נטל הימנה עזים אסורין בהגאה הסיק בזה את התנור חדש יותן יסן ויון אפה צו את הפת אסורה בהגאה נתעברה באחרות ואחרות באחרות דה"ל ספק ספיקא כולן אסורין בהגאה ר"א אומר יולין הגאה לים המלח אלמא אית ליה לר"א ספק ספיקא בעבודת כוכבים מדדעי פדיון וקשה לר"מ חדא מאי ב[ו] סבר לה כר"א הא רצנן נמי אסרי דוחק לפרש ב[ח] דברי ר"א ומחלקותיו קאמר ועוד דר"א בשאר אסורין נמי אסר התם ועוד דהל"ל דמנן ולאמאי מתני' דהתם דכיון [ו] שלא הזכירה בכלה שמעתא ועוד דלעיל פירש [ו] דלא גרסינן התם ואחרות בעבודת כוכבים ועוד שכתבו בכל הספרים סבר לה כר"א אלינא דר"א ב[ח] וגראה בלשון אחרון [ב] שפירש בקונטרס דר"ש סבר לה כר"א דלמך מוליך את האיסור להקל ולומר האיסור הלך לו דלמך אם קרצ הראשון [ו] של אחת יקריבו כל הראשים וא"ר אלעזר לא המיר ר"א אלף שנים שנים הכא [א] נפל איסור לניצור אסורין שזה ספק ראשון ורימווי בחדן לא בטלי מריצוא לג' דה"ל ספק ספיקא דלמך [ב] איסורא צריצוא איתיה ואילו [א] ארבעה מותרין וארבעה צעין כדי שימכרו שנים שנים דאי נפל מצ' [א] והוא שלישי נמלא האחד באיסורו כשימכרו השנים וליהנות מכולן צבת אחת פשיטא דלסור כדפרישית לעיל וכן ר' אליעזר דלמך יקריבו הראשים כולן לא להקריב צבת אחת ממיר

אלף שנים שנים וגראה דאין הלכה שמואל [ח] אפילו בספק ספיקא

בעבודת כוכבים דקי"מא לן כרצ באיסורי ואפילו ספק ראשון נראה דשרי להולכת הגאה לים המלח דקי"מ

כר"א בפ' כל הנלמנים (ע"ו דף מט:)

ואפילו לשאר אסורין היה אומר רבינו שמואל שיש להם פדיון כדפרישית

לעיל **ו**: **דאייערב** בולד טריפה

ורבי אליעזר **היא**. אפילו למד' היא וולדה נרצעו לא אמרינן היא וולדה נטרפו דעובר לא לו חיות בפני עמנו

ואינו נטרף עם האם: **האי** **משוך** **והאי** **עבד**. ווא"ת והא דלמך בפ' אלו

טריפות (מוליך דף נג:). ספק שוגרא

ספק קניא אימר קניא הא אפשר לזכר האי משוך והאי עגול וי"ל דה"מ מן הואז ולמעלה אצל בשוגרא

לא ידע ווא"ת א"כ לישינ דאיערב נקובת הקון בדרוסת חמול ובגדיים

ובטלאים וי"ל דיחא' להו לשנויי בכל בהמות והא דלא משני דאיערב

דרוסת הכלב בדרוסת הואז דלמא אפשר לזכר:

והא **בעי סמיכה**. לא מצי לשנויי צנוף כדמשני פירקין כל בעי

(גיטין דף כח:). גבי שולח חטאתו ממדינת הים דפריך והא בעי

סמיכה ומשני בחטאת העוף דהכא בזבחים מיירי ועוד דעופות לאו

בני רעייה ופדייה נינהו וליכא נמי למימר מין צמינו כגון צכור

צככור ומעשר במעשר דמשמע דמיירי בכל קדשים ווא"ת ולוקמה

יצורש וכרבי יהודה (עפרין דף ג:). דלמך יורש אינו סומך ויש לומר

דקמני דומיא דחטאת ואשם דאין צאין לאחר מיתה ווא"ת ולוקמה

צער לו וטמא דמשלחין קרבנותיהו דלמא צפרק תמיד נשחט

(פסחים דף סב:). וכ"ת צנוף איירי הא קאמרינן התם דכל הזבחים עליו

וטמא משלחין כן ועוף לאו זבח הוא וזכי' בצכור ומעשר כל כל

הזבחים קאלמר וכן קשה בפ' כל הגט (גיטין דף כח:). גבי שולח חטאתו

ממדינת הים דפריך והא בעי סמיכה מאי קושא' והא ערל וטמא

משלחין קרבנותיהו' בלא סמיכה וי"ל היאז דגיטין כיון שיש עדיין

ספק בדבר שצריך להקריב בחוקה שהוא קיים לא היה לנו להמיר

מאחר דא"א נמי לקיים מצות סמיכה ומיהו הכא לא יתכן לתרץ כן

כל הזבחים פרק שמיני ובחים

מאי שגא שלשה. והוא רביעי דבטיל צהו: **דאיכא רוצא**. לנפולין:

ואי צעים אימא סבר לה כרבי אליעזר. שמואל דלמך ספק ספיקא

דעבודת כוכבים אסור [א] דלמך כר"א דמנן במסכת עבודה זרה

(דף מט:). נטל הימנה עזים אסורין בהגאה הסיק בזה את התנור חדש יותן יסן ויון אפה צו את הפת אסורה בהגאה נתעברה באחרות ואחרות באחרות דה"ל ספק ספיקא כולן אסורין בהגאה ר"א אומר יולין הגאה לים המלח אלמא אית ליה לר' אליעזר ספק ספיקא בעבודת כוכבים מדקמני ואחרות באחרות. ל"א סבר כר"א אר"ש קאי

דלמך מריצוא לג' ותרנינא מאי שלשה דקמני מרי והוא ואי צעית אימא ג'

דוקא דקאמרינן [ב] תסגי בתיי סבר לה כר' אלעזר דלמך לא המיר ר"א

אלף שנים שנים הלכך צעינא דלחיו ד' דלישקליניהו שנים שנים. וראשון ישר

צעני: **שנתעברה צק' חציו**. סתומות ואמרינן לעיל (דף עב:). שהן אחד מו'

דברים שאין בטלין: **ואלטריך דר"ג** דלמך לעיל גבי טעפות הכי [ג] נמי:

פרומא **יש לה מסרינן**. ימכרם כולם לכהנים: **חצית**. גדולה מקומה ניכר

כשהיא נטולה מתכרותיה הילכך מיניכרא נפילתה ומוכחא מילתא דבה

מלא ולא אמי למימר כולו שרו בלא נפילת האחד לים: **אצל טענא**.

אין מקומה ניכר ולא מיניכרא נפילתה ואמי למישריניהו מעיקרא בלא נפילה:

חציו. קטנה היא ואין מקום חסרונה ניכר: **כנפילתה קד עלייפה**. כשם

שחילת נפילתה בזהך היתיר נשחבת צעינך לאסור כל אלו קד נשעלתה

מתוכן יחסד צעינך מקום עלייפה להמיר: **צק' חציו**. סתומות דלא

בטילות: **פוסח אחד מהן**. וכיון דנפתחה יש לה ציטול הלכך נוטל

הימנה כדי דימוע אחת ממאה ואחא [ח] שזה דהא אחת נתעברה צק': **גמע**

ושפי קא חוינן הכא. דל"כ דפומת לכמחילה לא דקי"ל חציות סתומות

דלא בטלי היכי משחבת **לה נפתחה**. בלא מתכוין [א]: **כדי דמועה**. אחד

מק' (ג) [ב] שזהן והשאר אסורות עד שיפתחו ולא אמרינן יטול אחת מן

הק' דאיסורא צריצוא איתיה ויהא הכל מותר ויפתח החמשים לכמחילה: **לא ידע**. אין פסולן ניכר שיוכל לזכר

ולהוציא הפסול מביניהם: **אלא טריפה** **אי ידע** **ליש**. כגון [ו] נחתמו רגליה מן הארצובה ולמעלה או [ו] ניקצ קרום של

מוח שטריפתה ניכר: **מנא ידע**. מעיקרא שזו המעורבת טריפה היתה: **נקוצה הקון**. [ח] ואינה

נקוצה לחלו וכשירה ומום נמי לא היו דהדר צריא: **דרוסא** **הואז**

טריפה מפני שהארס שורפה ולא ידע [ח] צין נקוצה לדרוסה: **נפולה**. מן הגז ואינה יכולה לעמוד ספק טריפה היא ואם שחטה

קודם ששהתה מעת לעת טריפה משום ריסקוי אצרייה ואפילו בדקה ולא מנא לה נקוצה צריה או מעיים ולא פסוקת חוט

השדרה ושום סימן טריפות ואם שהתה מעת לעת ושחטה צריכה דזיקה מכל סימני טריפות וכיון דאיתחזק זה ספק טריפות

אין מכניסין אותה לעזרה לשוחטה משום הקריצוה נא לפתקן [ט]: **נפולה** [א] נדקק. אם תעמוד ותלך כשירה לגמרי דאיכא למאן

דלמך באלו טריפות [ט] עמדה אינה צריכה מעת לעת הלכה אינה צריכה לדקה: **קסבר**. ר"ל עמדה על רגליה אפילו הכי צריכה

מעת לעת ואף אם הלכה צריכה דזיקה אלאחר שחיתמה שאין זו דזיקתה: **ולא טריפה** **א"י יקרב**. צפרק כל האסורות במסכת

תמורה (דף נא). מפרש טעם [א]: דרוסת הואז משוך הנקצ ואינו עגול שהציפורן קורע ויורד: **עמדה**. על רגליה אינה צריכה:

מעת לעת אצל דזיקה צעיא ואם הלכה אף דזיקה אינה צריכה: **יקרב**. [א] לשם מי שהוא: **והא צעיא סמיכה**. צבעולו ולא ידע

מנו: **אצל קרבן אנשים** **לא**. מתאכר בתערובת צתמיה: **קרבן**

נא אשמי' ואשמי' ואשמי' דלע"ג דבטלה ופשיטא ליה דלא נתעבר יין ציין

אלא חציות בחציות צריך לציטול ממנה כדי דימוע: **כדי דימוע**. אחד ממאה וחמשים ולא אמרינן איסורא כרובא אימיה בהמשך לציטול אחת מן היסין אף ההמשים מתמיה: **לא ידע**. אין פסולה ניכר שיוכל לזכר ולהוציא הפסול מביניהם: **אלא טריפה** **אי ידע** **ליש**. אם טריפות

אמרי דבי רבי ינאי הכא במאי עסקינן כגון דאיערב נקובת הקוין [א] בדרוסת הזואב ריש לקיש אמר [כגון] דאיערב בנפולה נפולה נמי ליבדקה קסבר עמדה [ו] צריכה מעת לעת

הלכה צריכה בדיקה רבי ירמיה אמר כגון דאיעריב בולד טריפה ור' אליעזר היא דאמר

[ו]לד טריפה לא יקרב לגבי מזבח כולוהו כרבי ינאי לא אמרי' בין נקובת הקוין לדרוסת הזואב

מידע ידיע האי משוך והאי עגיל כריש לקיש לא אמרי' [א]קסברי העמדה אינה צריכה מעת לעת והלכה אינה צריכה בדיקה כר' ירמיה

לא אמרי כרבי אליעזר לא מוקמי: קדשים לא אמרי כרבי אליעזר לא מוקמי: קדשים

בקדשים מין במינו כו': והא בעי סמיכה אמר רב יוסף יבקרבן גשים אבל בקרבן אנשים לא

מאי שגא ע"ו. שגשג הוא רביעי דבטל כתיב **והא**. **והא**: והתחת: **ואינטי** **אימא**. ר' שמעון סבר לה כי אליעזר דלמך מוליך את האיסור להקל ולומר האיסור הלך לו דלמך אם קרי הלאש כל אחד מן יקריב כל הראשין לקסורין דהמיר ר' אליעזר אלף שנים שנים. הכא לו ימי נפל איסור לניצור אפילו לשאר אסורין היה אומר רבינו שמואל שיש להם פדיון כדפרישית לעיל **ו**: **דאייערב** בולד טריפה **ורבי אליעזר** **היא**. אפילו למד' היא וולדה נרצעו לא אמרינן היא וולדה נטרפו דעובר לא לו חיות בפני עמנו ואינו נטרף עם האם: **האי** **משוך** **והאי** **עבד**. ווא"ת והא דלמך בפ' אלו טריפות (מוליך דף נג:). ספק שוגרא ספק קניא אימר קניא הא אפשר לזכר האי משוך והאי עגול וי"ל דה"מ מן הואז ולמעלה אצל בשוגרא לא ידע ווא"ת א"כ לישינ דאיערב נקובת הקון בדרוסת חמול ובגדיים ובטלאים וי"ל דיחא' להו לשנויי בכל בהמות והא דלא משני דאיערב דרוסת הכלב בדרוסת הואז דלמא אפשר לזכר: **והא** **בעי סמיכה**. לא מצי לשנויי צנוף כדמשני פירקין כל בעי (גיטין דף כח:). גבי שולח חטאתו ממדינת הים דפריך והא בעי סמיכה ומשני בחטאת העוף דהכא בזבחים מיירי ועוד דעופות לאו בני רעייה ופדייה נינהו וליכא נמי למימר מין צמינו כגון צכור צככור ומעשר במעשר דמשמע דמיירי בכל קדשים ווא"ת ולוקמה יצורש וכרבי יהודה (עפרין דף ג:). דלמך יורש אינו סומך ויש לומר דקמני דומיא דחטאת ואשם דאין צאין לאחר מיתה ווא"ת ולוקמה צער לו וטמא דמשלחין קרבנותיהו דלמא צפרק תמיד נשחט (פסחים דף סב:). וכ"ת צנוף איירי הא קאמרינן התם דכל הזבחים עליו וטמא משלחין כן ועוף לאו זבח הוא וזכי' בצכור ומעשר כל כל הזבחים קאלמר וכן קשה בפ' כל הגט (גיטין דף כח:). גבי שולח חטאתו ממדינת הים דפריך והא בעי סמיכה מאי קושא' והא ערל וטמא משלחין קרבנותיהו' בלא סמיכה וי"ל היאז דגיטין כיון שיש עדיין ספק בדבר שצריך להקריב בחוקה שהוא קיים לא היה לנו להמיר מאחר דא"א נמי לקיים מצות סמיכה ומיהו הכא לא יתכן לתרץ כן

מאי שגא שלשה. והוא רביעי דבטיל צהו: **דאיכא רוצא**. לנפולין:

ואי צעים אימא סבר לה כרבי אליעזר. שמואל דלמך ספק ספיקא דעבודת כוכבים אסור [א] דלמך כר"א דמנן במסכת עבודה זרה

(דף מט:). נטל הימנה עזים אסורין בהגאה הסיק בזה את התנור חדש יותן יסן ויון אפה צו את הפת אסורה בהגאה נתעברה באחרות ואחרות באחרות דה"ל ספק ספיקא כולן אסורין בהגאה ר"א אומר יולין הגאה לים המלח אלמא אית ליה לר' אליעזר ספק ספיקא בעבודת כוכבים מדקמני ואחרות באחרות. ל"א סבר כר"א אר"ש קאי

דלמך מריצוא לג' ותרנינא מאי שלשה דקמני מרי והוא ואי צעית אימא ג'

דוקא דקאמרינן [ב] תסגי בתיי סבר לה כר' אלעזר דלמך לא המיר ר"א אלף שנים שנים הלכך צעינא דלחיו ד' דלישקליניהו שנים שנים. וראשון ישר

צעני: **שנתעברה צק' חציו**. סתומות ואמרינן לעיל (דף עב:). שהן אחד מו' דברים שאין בטלין: **ואלטריך דר"ג** דלמך לעיל גבי טעפות הכי [ג] נמי:

פרומא **יש לה מסרינן**. ימכרם כולם לכהנים: **חצית**. גדולה מקומה ניכר כשהיא נטולה מתכרותיה הילכך מיניכרא נפילתה ומוכחא מילתא דבה

מלא ולא אמי למימר כולו שרו בלא נפילת האחד לים: **אצל טענא**. אין מקומה ניכר ולא מיניכרא נפילתה ואמי למישריניהו מעיקרא בלא נפילה:

חציו. קטנה היא ואין מקום חסרונה ניכר: **כנפילתה קד עלייפה**. כשם שחילת נפילתה בזהך היתיר נשחבת צעינך לאסור כל אלו קד נשעלתה מתוכן יחסד צעינך מקום עלייפה להמיר: **צק' חציו**. סתומות דלא בטילות: **פוסח אחד מהן**. וכיון דנפתחה יש לה ציטול הלכך נוטל הימנה כדי דימוע אחת ממאה ואחא [ח] שזה דהא אחת נתעברה צק': **גמע** ופסי קא חוינן הכא. דל"כ דפומת לכמחילה לא דקי"ל חציות סתומות דלא בטלי היכי משחבת **לה נפתחה**. בלא מתכוין [א]: **כדי דמועה**. אחד מק' (ג) [ב] שזהן והשאר אסורות עד שיפתחו ולא אמרינן יטול אחת מן הק' דאיסורא צריצוא איתיה ויהא הכל מותר ויפתח החמשים לכמחילה: **לא ידע**. אין פסולן ניכר שיוכל לזכר ולהוציא הפסול מביניהם: **אלא טריפה** **אי ידע** **ליש**. כגון [ו] נחתמו רגליה מן הארצובה ולמעלה או [ו] ניקצ קרום של מוח שטריפתה ניכר: **מנא ידע**. מעיקרא שזו המעורבת טריפה היתה: **נקוצה הקון**. [ח] ואינה נקוצה לחלו וכשירה ומום נמי לא היו דהדר צריא: **דרוסא** **הואז** טריפה מפני שהארס שורפה ולא ידע [ח] צין נקוצה לדרוסה: **נפולה**. מן הגז ואינה יכולה לעמוד ספק טריפה היא ואם שחטה קודם ששהתה מעת לעת טריפה משום ריסקוי אצרייה ואפילו בדקה ולא מנא לה נקוצה צריה או מעיים ולא פסוקת חוט השדרה ושום סימן טריפות ואם שהתה מעת לעת ושחטה צריכה דזיקה מכל סימני טריפות וכיון דאיתחזק זה ספק טריפות אין מכניסין אותה לעזרה לשוחטה משום הקריצוה נא לפתקן [ט]: **נפולה** [א] נדקק. אם תעמוד ותלך כשירה לגמרי דאיכא למאן דלמך באלו טריפות [ט] עמדה אינה צריכה מעת לעת הלכה אינה צריכה לדקה: **קסבר**. ר"ל עמדה על רגליה אפילו הכי צריכה מעת לעת ואף אם הלכה צריכה דזיקה אלאחר שחיתמה שאין זו דזיקתה: **ולא טריפה** **א"י יקרב**. צפרק כל האסורות במסכת תמורה (דף נא). מפרש טעם [א]: דרוסת הואז משוך הנקצ ואינו עגול שהציפורן קורע ויורד: **עמדה**. על רגליה אינה צריכה: מעת לעת אצל דזיקה צעיא ואם הלכה אף דזיקה אינה צריכה: **יקרב**. [א] לשם מי שהוא: **והא צעיא סמיכה**. צבעולו ולא ידע מנו: **אצל קרבן אנשים** **לא**. מתאכר בתערובת צתמיה: **קרבן**

נא אשמי' ואשמי' ואשמי' דלע"ג דבטלה ופשיטא ליה דלא נתעבר יין ציין

אלא חציות בחציות צריך לציטול ממנה כדי דימוע: **כדי דימוע**. אחד ממאה וחמשים ולא אמרינן איסורא כרובא אימיה בהמשך לציטול אחת מן היסין אף ההמשים מתמיה: **לא ידע**. אין פסולה ניכר שיוכל לזכר ולהוציא הפסול מביניהם: **אלא טריפה** **אי ידע** **ליש**. אם טריפות

אמרי דבי רבי ינאי הכא במאי עסקינן כגון דאיערב נקובת הקוין [א] בדרוסת הזואב ריש לקיש אמר [כגון] דאיערב בנפולה נפולה נמי ליבדקה קסבר עמדה [ו] צריכה מעת לעת

הלכה צריכה בדיקה רבי ירמיה אמר כגון דאיעריב בולד טריפה ור' אליעזר היא דאמר [ו]לד טריפה לא יקרב לגבי מזבח כולוהו כרבי